Til formænd for forsamlingens hovedudvalg valgtes enstemmigt følgende:

1. udvalg (politiske spørgsmål og sikkerhedsspørgsmål): ambassadør, Sir Claude Corea (Ceylon).

Det særlige politiske udvalg: ambassadør Carlet R. Auguste (Haiti).

2. udvalg (økonomiske og finansielle spørgsmål): Janez Stanovnik (Jugoslavien).

3. udvalg (sociale, humanitære og kulturelle spørgsmål): dr. Eduard Mezincescu (Rumænien).

4. udvalg (spørgsmål vedrørende formynderskabsordningen og ikke-selvstyrende områder): ambassadør Adnan M. Pachachi (Irak).

5. udvalg (administrations- og budgetspørgsmål): ambassadør Mario Majoli (Italien).

6. udvalg (juridiske spørgsmål): ambassadør, dr. Gonzalo Ortiz Martin (Costa Rica).

Forsamlingens præsident, de tretten vicepræsidenter samt de syv formænd for hovedudvalgene danner „General Committee" (forretningsudvalget).

Det særlige udvalg til prøvelse af de delegeredes fuldmagter fik følgende sammensætning: Costa Rica, Haiti, Marokko, New Zealand, Philippinerne, Spanien, Sovjetunionen, Den forenede arabiske Republik og De Forenede Stater.

Generalkomiteens indstilling indeholdt bl. a. et resolutionsudkast om ikke at optage spørgsmålet om Kinas repræsentation på dagsordenen eller i øvrigt under 15. samling overveje ændringer i de bestående forhold med hensyn til Kinas repræsentation.

Nepal og Guinea fremsatte forslag om ændringer i generalkomiteens resolutionsudkast, som tilsigtede en drøftelse på 15. plenarforsamling af Kinas repræsentationsforhold; men de blev forkastet, og plenarforsamlingen vedtog herefter generalkomiteens resolutionsforslag med 42 stemmer mod 34, medens 22 lande afholdt sig fra at stemme.

Danmark, Finland, Norge og Sverige stemte for ændringsforslagene, medens Island undlod at stemme; alle fem lande stemte imod generalkomiteens resolutionsforslag.

Repræsentanter for østblokken gjorde under forhandlingerne i forsamlingen indsigelse imod optagelse af spørgsmålene om Tibet og Ungarn på dagsordenen. Ved afstemning blev de to spørgsmål optaget på dagsordenen med henholdsvis 49 og 54 stemmer for, 13 og 12 stemmer imod og 35 og 31 undladelser. Danmark, Norge, Sverige og Island stemte i begge tilfælde for, medens Finland undlod at stemme.

Generalkomiteens anden beretning vedrørende dagsordensspørgsmål var til behandling i plenarforsamlingen den 31. oktober.

Plenarforsamlingen tiltrådte uden afstemning indstillingen om optagelse af dels spørgsmålet om Oman, dels Cubas klage over amerikansk aggression på 15. plenarforsamlings dagsorden.

I en skrivelse af 5. december 1960 til præsidenten for 15. plenarforsamling anmodede Bolivia, Costa Rica og Storbritannien om optagelse af et yderligere punkt, betitlet „undersøgelse af plenarforsamlingens metoder og forretningsorden", på 15. samlings dagsorden.

De tre landes anmodning behandledes i et møde i generalkomiteen den 14. december 1960; den rumænske og sovjetiske repræsentant opponerede herunder mod på dette tidspunkt at indstille til plenarforsamlingen at optage sagen på dagsordenen og foreslog komiteens behandling af anmodningen udsat til genoptagelsen af 15. samling den 7. marts 1961. Den britiske repræsentant erklærede derefter, at Storbritannien i betragtning af „visse repræsentanter"s modstand mod at fremme sagen ville akkviescere ved den foreslåede udsættelse. Forslaget herom vedtoges derpå af komiteen uden afstemning.

Plenarforsamlingen tiltrådte den 15. december dette uden afstemning.

Endelig vedtog plenarforsamlingen efter forudgående drøftelser at forlænge 15. plenarforsamlings første del fra 17. december til 20. december 1960 og at genoptage samlingen den 7. marts 1961.